

Aris heeft dringend behoefte aan straatvechters

FREDERIK BIERLING

LEEWARDEN Het wachten was zaterdagavond in het Kalverdijkje op het moment dat Aris eindelijk eens zijn tanden liet zien. Het kwam niet.

ARIS LEEWARDEN	69
ROTTERDAM	80

Tot zaterdag stond tegenstander Rotterdam op nul uit drie. In Leeuwarden miste coach Armand Salomon ook nog eens de ervaren schutter Ties Theeuwkens en Kasper Averink, maar dat weerhield die ploeg er niet van te knokken voor elke bal. Drie spelers namen bij de gasten het voortouw: Kanda Kamyinda, Trevor Setty en Chris Commons. Eersteklas strijders.

Wat stelde Aris daar tegenover?

Bitter weinig. Het team klooidde onder de borden, zowel aanvallend als verdedigend, en bleef lang in de wedstrijd doordat er weleens een drietje goed viel. Toch voelde het lange tijd alsof de zon elk moment kon doorbreken voor de Leeuwarders. Want hoeveel kansen kan een ploeg missen?

Veel, zo blijkt. En erger: Aris miste verdedigend de noodzakelijke overmijn-lijk-mentaliteit. Het ook niet bijster talentvolle Rotterdam spuugde nog eens in de handen en profiteerde dankbaar.

Bij coach Tony Van den Bosch kwam de stoom uit de oren. Hij liet na afloop even zijn gezicht zien in de kleedkamer alvorens publiekelijk een minutenlange tirade af te steken. „Ik ben zo pissig, ik durf eigenlijk niet naar binnen.” Discipline, weerbaarheid, vechtlust, tempera-

ment, al die zaken waren volgens de coach ver ondermaats.

„Dit is de braafste groep die ik ooit heb gehad”, aldus Van den Bosch, „maar qua basket-IQ de slechtste. We hebben waarschijnlijk goed gekruteerd, maar ze denken echt dat Europa het paradijs is waar ze zich kunnen uitleven. Deze jongens zijn ergens anders niet gewild of bankzitter geweest of ze komen van collega's waar al de andere Europese landen al hebben rondgekeken en waarvan ze zeggen: oké, dit is overschot. Maar nu kunnen die jongens bewijzen dat al die mensen ongelijk hebben.”

De meesten kunnen heus wel een potje basketballen en op de training moet de coach ze zelfs af en toe temperen. Maar als het er echt om gaat, geven ze niet thuis. Van den Bosch: „Het enige wat mij recht houdt: als je

‘In de loopgraven in Vietnam worden ze als eerste afgeknald’

een slechte groep hebt, dan kun je daar waarschijnlijk nog een goede groep van maken. Maar een heel goede groep betwijfel ik. Ik spreek enkel baskettechnisch hè, het zijn doodbrave jongens. Maar daar win je geen oorlog mee. In de loopgraven in Vietnam worden ze als eerste afgeknald.”

In zijn team met ideale schoonzonen kan Van den Bosch wel een klootzakje gebruiken, een krijger. „Een goeie straatvechter slaat eerst, dan krijg je geen kans meer. Waar ik

vandaan kom, slaan ze eerst. Die nummer 24 van Rotterdam (Commons, red.) is een straatvechter.”

De coach zou zo'n type er graag bij hebben, maar Aris mist de financiële mogelijkheden om de selectie nog te wijzigen. Hij moet het doen met wat hij heeft. „Van ezels kun je geen koerspaarden maken. Wel werkpaarden en dat probeer ik te doen.”

Captain Stefan Mladenovic begrijpt dat zijn coach teleurgesteld en boos is. „We hebben vandaag als spelers verloren. We hebben niet hard genoeg gespeeld. Als je *uitgerbound* wordt door een team als Rotterdam, dan moet je bij jezelf nadenken: wat zijn we aan het doen? Ik denk dat het er wel in zit. Het móet er gewoon in zitten. Tegen zulke tegenstanders moeten wij gewoon winnen. Hier zijn geen excuses voor te bedenken.”